

Spelarit 2-2008

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry

PÄÄKIRJOITUS

Ulkona näyttää miltei kesältä, vaikka kylmä pohjoistuuli pakottikin pukeutumaan tänään paksuun takkiin viikonlopun hellehepeneiden sijaan.

Kesä tuo tullessaan mukavia reissuja sekä Viitasaarelle että Norjaan. Niitä onkin tosissaan harjoiteltava vielä muutamaan kertaan. Toivottavaa olisi, että kaikki matkalle lähtevät kävisivät valoisista ja lämpimistä kevätilloista huolimatta vielä tunnollisesti harjoituksissa.

Kiitos tämän lehden välityksellä kaikille talven mittaan yhteisiin tapahtumiin osallistuneille, heidän tukijoukoilleen ja kotiväelle, autonkuljettajille ja talkooväelle.

Mukavaa, että saimme kirpputorinkin pystyyn Myyrmanniin. Sieltä saadut tuotot pienentävät Norjaan lähtijöiden matkakuluja kuten myös Eerikäisen Marjan juustotempaus.

Kiitos Kangasalan pelimanniporukalle Sarille, Antille ja Juhanille. Yhteistyö sujui ja tapahtuma vietiin läpi kunnialla. Kirjallista palauteta esityksestämme en ole tosin vielä saanut.

Spelarit-lehden toimitus on tehnyt taas hyvää työtä, kuvat auttavat muistamaan ja tapahtumat palautuvat mieleen tekstiä lukemalla.

Toivotan teille kaikille kevättä rintaan ja kepeitä askeleita kohti kesää. Kesän esityksissä tavataan!

Piitta

Kangasalan katselmusryhmä esityksen jälkeen.
Takarivi: Susanna Peltola, Saija Nenonen, Roosa Mäkitalo, Minna Harjunpää, Romi Tolonen, Jenni Laulajainen, Janina Kannisto, Elina Tiainen ja Tiia Eerikäinen. Edessä: Anni Eerikäinen, Anna Hämäläinen, Teija Asomäki, Jenni Suhonen ja Vili Vattulainen

Tanssiinkutsu

Aloitimme viime syksynä mukavan yhteisen harrastuksen. Kuluneen talven aikana olemme huomanneet, että kansantanssi on oiva liikuntamuoto näin 50+ vuotiaille. Samalla kun saamme hien irrottavaa liikuntaa, niin joudumme myös pähkäilemään, minne suuntaan seuraavassa vuorossa piti mennä: kättely, pyörähdys, ´dusiduu`, tuonne päin... uuups eikun tännepäin, vastuu, karkelo... ja mitä kaikkea näitä onkaan.

No, ei haittaa, hauskaahan tämä on ollut. Kotona ei enää viitsi ratkoa sudokuja tai ristisanoja, kun viikon dementiaharjoitukset on jo suoritettu keskiviikkoisissa harjoituksissa.

Tuon harrastuksen myötä pääsimme mukaan esiintymään ensimmäistä kertaa. Kilterin koululla järjestettiin Pilkistys-esitys sunnuntaina 30. maaliskuuta. Viimeisissä harjoituksissa emme olleet aivan varmoja, missä tansseissa piti olla mukana: varmuudeksi osallistuimme myös piiripolkkään,

kunnes tajusimme häipyä parin ensi tahdin jälkeen. (Eivät tainneet Matti ja Riitta edes huomata tuota nopeaa häviämistä verhon taakse). Tuo esiintyminen on käsittääkseni jokavuotinen traditio Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelareitten yhdistyksellä. Kevät Pilkistystapahtumassa esitettiin karjalaisia tansseja sekä väliajan jälkeen tansseja Pohojanmaalta.

Ennen tapahtumaa kyseltiin naisilta, kenellä olisi feresi. Tähän kerron taustaa omasta puvustani. Vuosi sitten jouduimme saattelemaan haudan lepoon tätini, joka asui ja vaikutti Rääkkylässä. Hän oli innokas kuoro- ja kansantanssihminen. Tätini kuoltua sain äitini kautta tädin jäämistöstä hänen itse ompelemaansa feresin. Silloin ajattelin, että enhän minä tuota varmasti tule koskaan käyttämään, mutta äitini mieliksi pidin siitä huolta ja pidin vaatekaapissani. Nyt minulle tuli tilaisuus ottaa tuo puku kaapista ja tanssia se ylläni. Olisipa nyt tätini vielä näkemässä. Lähetin pari kuvaa serkuilleni näh-

täväksi, jotka olivat iloisia siitä, että tädin ompelema puku sai uuden elämän.

Naisvoimaa
Perunanvarsia-
tanssissa.
Kuva: Olli Uusi-
Eskola

Syksyllä tullessamme mukaan harjoituksiin kerroin, että polkkaa en osaa tanssia, mutta halu siihen on kova. Perinteitä täytyy vaalia, sillä isäni oli nuorena miehenä ollut kova polkan tanssija. Näin jouduin nyt harjoittelemaan Perunanvarsiin polkkaa, sillai sievästi, olihan kyseessä naisten oma tanssi. Olli sanoi, että koeta pitää jalat hiukan nätimmin matalalla, kun tanssit. Ei näytä niin riehakkaalta, lieene tar koittanut. En tiedä miltä näytti, mutta omasta mielestäni se oli hauskaa.

Toinen karjalainen tanssi, jossa olimme molemmat mukana, oli Jagujalga. Siinä sitten hiki kirposi otsalle. Vauhtia riitti ja toivottavasti pysyimme edes suurin piirtein oikeilla paikoilla ja mikä tärkeintä, oikeaan aikaan.

Tauolla olikin hyvää aikaa vaihtaa kansallispuvut ylle. Tanssi, joka vielä teettää paljon työtä, on menuetti. Siinä emme olleet mukana. Tanssi näyttää mielestäni hausekalta, mutta ne askeleet.....

Oravaisten menuetin rivistö.

Täytyy sanoa kuten eräs naapurin emäntä, kun harjoitteli traktorilla ja peräkärryllä peruuttamista. Kylä minä ymmärrän, mutta en kuitenkaan ymmärrä. Siinäpä pulma !

Koko tapahtuma loppuikin sitten Ruotsinkatrilliin. Siitä me suoriuduimme kait kutakuinkin muutamilla virheillä ja mikä jännittävintä olimme vielä lopussa eturivissä, jolloin ei voinut toisilta ”luntata” mitä piti seuraavaksi tehdä.

Kaiken kaikkiaan koko tapahtuma toi pikkun perhosia vatsaan, mutta kokemuksena se oli meille varmasti mieleen jäävä ja rohkaiseva.

Annukka ja Olli Uusi-Eskola

Nuorisoo Korpin Polskan pyörinnoissa.

Kiinalainen TV-yhtiö CCTV6 kävi kuvaamassa aikuisten harjoituksia Uomarinteen koululla 3.3.2008.

Yrjö Mykrä pääsi opastamaan kiinalaistoimittajalle suomalaisen kansantanssin saloja yli 700 miljoonan kiinalaiskatsojan mieliksi.

Aikuiset kävivät tanssimassa 26.2.2008 Pakilan vanhainkodissa.

Yleisön joukosta löytyi monta vanhaa tanssijaa, jotka selkeästi nauttivat esityksestämme. Toivotavasti otamme nämä tanssin pyörteet uusiksi samassa paikassa ensi-kin vuonna.

Spelareiden joukko tanssien jälkeen.

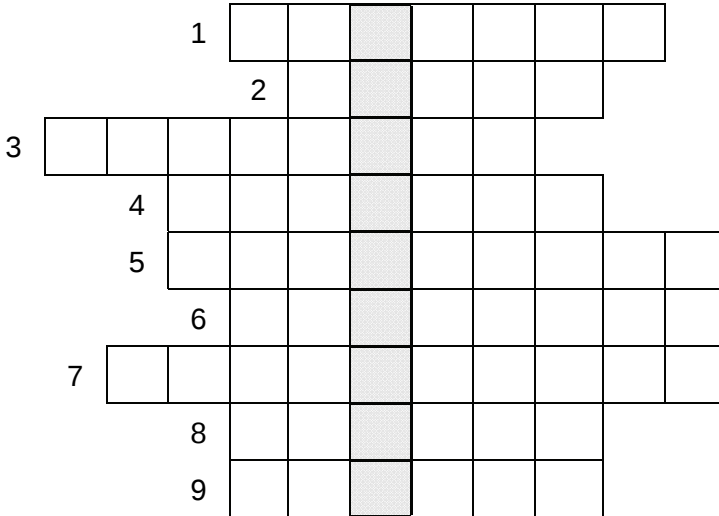
Hilkka Lyytikäinen, Kirsi Lindsten, Sicken ja Bo Westerby, Ritva Laasanen, Hannu ja Raija Hukkanen, Tapani Siltanen, Minna Suokas-Ikonen.

Edessä: Riitta Kangas, Marika Siltanen ja Matti Lankinen.

Arvaapa vaan, kuka veti kiperimmän polkan!

LASTENSIYU

Mikä ensi kesään liittyvä sana muodostuu pystyriville ?

1. ____ tanssaan tavallisen taajaan
2. Ensi kesän matkakohde
3. Ensi kesän kesäjuhlan nimi on ____ Pyörähdys
4. Tavanomainen harjoituspäivä
5. Katselmuspaikka
6. Tällä voidaan kerätä rahaa
7. Harjoitusten päätteeksi, siinä voidaan seisoa, istua tai maata
8. Silmäpuol' poika
9. Mauste

Ratkaisu sivulla 11

Heidi Kuukkanen

Annika Yli-Ketola

Katselmus Kangasalalla 19.4.2008

Olipa kerran Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry. Eräänä yönä kello 5.55 he nousivat kaikki sängyistään ennen kuin olivat edes heränneet! Aamiaisen täyttämänä he lähtivät kansoittamaan typötyhjää moottoritietä.

Matka sujui loistavasti, Tuijakin pääsi melkein perille asti. Onneksi auto levisi ruumisauton eteen ennen eksymistä. Roskakuski kiiruhti antamaan auttavan kätösensä ja hinasi Tuijan autoineen keskeltä liikenneympyrää tien sivuun bussipysäkille. Onneksi teiden ritari Matti riensi noutamaan matkustajat tien laidalta.

Lopulta löysimme itsemme syömästä maittavaa ja ravitsevaa PLAAMIAISTA. Oli se hyvä, että söimme, sillä PLOUNAASEEN oli vielä huikeat puoli tuntia, joiden aikana harjoittelimme kokonaiset 5 minuuttia esitystä varten.

Heti PLOUNAAN jälkeen oli itse esityksen vuoro. Ja Spelarit loistivat jälleen mahtavien pelimannien säestämänä. Esityksen jälkeen ohjelmassa oli kuperkeikkoja kärrynpyöriä (HUOM! puvut päällä nurmikolla ilman kenkiä) ja tietysti valokuvia.

Osa ryhmästäimme ei jäänyt seuraamaan palautteen kuulemista eli ilmiselvien kehujen vastaanottamista, vaan jotkut suuntasivat nokkansa takaisin kotia kohti.

Päivään mahtui myös karjalainen improvisaatio-kurssi (tai jotain sinne päin). Ai niin, PLÄIVÄLLINEN ja omien eväiden syöminen joka välissä olivat myös mukana kuvioissa. Kotimatalla ei levinneitä autoja näkynyt, eväitä sen sijaan kyllä.

SEN PITUIINEN SE.

PS. Spelareiden seikkailuista kuulette kesän jälkeen. Tällä ker-

taa kuulumisia ulkomailta asti! :)

T e k s t i n
improvisoivat takapenkkiäiset, jotka tahtovat pysyä nimettöminä. Nimimerkillä: Jenni, Elina ja Janina.

Kansallispuvun käyttö ja historia –kurssi

10.2.2008 Kotiseututalo Påkas

Meitä oli kokoontunut aika naisvaltainen joukko innostuneita alan harrastajia Påkakseen kuulemaan Tuulia Taipaleen luentoa kansallispuvuista ja niiden historiasta. Aika monella itsellään oli jo oma puku, kuten alkukysely osoitti, mutta muutama tällainen ”vielä kangaspakkana”-vaiheessa oleva oli myös joukkoon saapunut. Tuulia aloitti luennon kertomalla perusjuttuja kansallispuvun käytöstä: ei muita koruja kuin pukuun kuuluvat ja vihkisormus ja kansallispukua tulee kohdella arvonsa mukaisesti juhla-vaatteena. On jalo aate valita puku sukunsa juurista, mutta aina se ei ole mahdollista. Kaikilla pitä-

jillä ei omaa pukua ole, ja puvuksi voi valita myös sen itseään miellyttävän. Itse olen päätenyt valinnassani sekä että -linjaan: olen valinnut Hämeen puvun, koska olen hämäläinen mutta toisaalta en juuri sen pitäjän pukua, josta olen kotoisin, koska Hämeen puku on miellyttänyt minua enemmän.

Kuulosti suurelta seikkailutarinalla kertomus siitä, kuinka kansallispukuja on metsästetty eri alueilta. Löydetty ehkä palasta sieltä, toista täältä ja nämä tiedot koottu yhteen: tällainen on tämän alueen puku. Väärinymmärrykset ja muotivirtaukset ovat lisäksi tehneet oman osansa muokaten puvuista tietynlaisia. Ennen vanhaan arvostettiin runsautta ja alushameita saatettiin pukea hameen alle useita. Se oli osoitus vauraasta talosta, joten nykyajan kauneusihanne saa huutia tehokkaasti kansallispukumuodissa. Monia pukuja on nyt uudistettu vastaamaan paremmin sitä alkuperäistä, ennen teollista aikaa ollutta versiota. Kangas oli kallista, mutta sitä ei sopinut pihistellä juhla-vaatetuksessa eli niukka muoti ei sopinut kansallispukuihin.

Ei enää kankaana!
Kirjoittaja uudessa puvussaan.
Kuva: Pekka Ikonen

Meille esiteltiin myös yksityiskohtaisesti puvun pukeminen päälle sekä erilaisia puvun osia. Saimme kuulla eri alueiden puvuista, traditioista ja jopa värien merkityksistä. Ennen vanhaan sininen oli halvin väri, joten sitä käytettiin alueilla, joilla ehkä elettiin köyhemmin tai uskonnollisuuden takia ei haluttu prameilla rikkauksilla. Luento kesti kaiken kaikkiaan liki kaksi tuntia ja oli todella mielenkiintoinen ja mukaansatempaava. Näki, että luennoitsija tiesi, mistä puhui ja oli itse kiinnostunut aiheestaan. Tuuliala olisi istunut kuuntelemaan vielä hyvin toisenkin tovin Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelarien järjestämien kahvien jälkeen.. Aloittelevana puvun hankkijana sain lisäksi arvokasta tietoa ja uskoa, että nuo kangaspakat joskus muuttuisivat juhlavaksi suomalaisen perinteen edustajaksi!

Minna Suokas-Ikonen

Miehen Koiviston puku esittelyssä. Ja ihailevat katseet!

Kurssi oli Suomalaisen Kansantanssin Ystävien (SKY) järjestämä ja Spelarit vastasivat tiloista ja kahvituksesta.

Feresi-puvun helmaa pitseineen.

Pauliina Mäkitalo

Minnan ja Jennin vauhdikasta polskaa nuorten esityksessä Hoivakoti Hopeassa Kalevalan päivänä 28.2.2008.

Janina, Elina, Jenni ja Teija harjoittelivat Riitan opastuksella keinutuolissa istumista vanhuuden varalle.

Ronja Pakarinen

Myydään

Myytävänä Vapaalassa naisten Kurikan puku, koko 38, ei tykkimyyssyä, vähän pidetty. Yht. tiedot Ritva Mäkeläinen p. 050 5433 159 tai 09-8543 585.

PÄKAS-ASIAA

Påkaksen kotiseututalon vuokrasta saavat seuran jäsenet 30% alennuksen varatessaan sen omiin juhliinsa. Ota yhteyttä talotoimikunnan jäseniin Raija Hukkaseen, raija.hukkanen@kolumbus.fi, 0400-628 096 tai Matti Lankiseen (yhteystiedot viereisellä sivulla) alennuksen saamiseksi.

Astioiden vuokraus!!!

Seuran jäsenillä on nyt mahdollisuus lainata seuran astioita. Tarjolla on mm. 80 kpl valkoisia matalia lautasia, kastike- ja salaattikulhoja sekä kahviläkäyttöön tarkoitettu kahvinkeitin jne. Kysy Raija Hukkaselta.

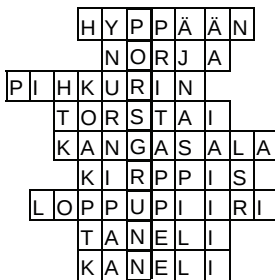
Tapahtumakalenteri

- 15.5. Vantaan päivän juhlassa aikuisten esitys klo 18, Opistotalo, Lummetie 5, Tikkurila
- 21.5. Kansanmusiikkikonsertti Aino Acktén huvila klo 19, Henrik Borgströmin tie 11 Helsinki, Spelarit soittavat
- 25.5. Seurasaaren lasten tantsut, Tomtebo, klo 15. Esiintyjät paikalla klo 14.
- 12.6. Helsinki päivä, aikuisten esitys Seurasaarella klo 18
- 13.-15.6. Pihkurin Pyörähdys kesäjuhla Viitasaarella
Bussi Myyrmäen asemalta 9.55 ja Tikkurilan asemalta 10.25
- 17.6. Espo Folk, aikuisten esitys klo 17
- 26.6. BARNLEK 08 harjoitukset Riitan pihalla klo 17
- 30.6.-7.7. BARNLEK2008, Porsgrunn, Norja. Bussi Myyrmäen jäähallilta 30.6. klo 15.00
- 6.8. Myllyilta Helsingin pitäjän myllyllä klo 18.30. Spelarit ja tanssijat esiintyvät. Esiintyjät paikalla klo 17.30
- 16.8. Seutulan elokuuhla, Königstedtin koulu

Syksyn harjoitukset alkavat ke 10.9. ja to 11.9. Katso ilmoitukset elokuussa Vantaan Sanomissa ja www.kansantanssinyst.fi/spelarit

Lisää tapahtumia löytyy Kansanmusiikin ja -tanssin edistämiskeskuksen nettisivuilta www.kansantanssi.fi.

Sivun 6 ristikon ratkaisu

Teija Asomäki

Seuraava lehti ilmestyy lokakuussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle, Minnalle tai Matille **syyskuun loppuun mennessä.**

Sanna Laakso, 050-530 9108, sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi, Tarja Lahtinen, 878 6105, tarja.lahtinen@anilabsystems.com

Matti Lankinen, 0400-422 417, matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi, Minna Suokas, minna.suokas@kolumbus.fi

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, sihteeri, puh. 878 6105, 040-742 3181
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-8736 195
- * Raija Hukkanen, puh. 899 174, 0400-628 096
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 09-524 432, 050-518 1184

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.elisanet.fi/lanmatti/Lehti

Kansikuva: Kärrynpyöriä Kangasalla
Valokuvat Matti Lankinen, ellei toisin mainittu

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta